

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. xix. De differentia mathematice doctrinalis & mathesis reprobate: & traditio[n]e mathematicoru[m]: & erroribus eorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](#)

exercet et rerum naturam quid scilicet in se/ quid in aliis sint liberiū & fidelius contemplatur dum rerum substantiam/ quan titatem/ad aliquid/ qualitatem/ situm esse/vbi/quādo: habere: facere: pati: singillatim discutit: & discernit. Que & si singillatim esse non possint: singillatim tamen esse inuestigari queunt/ & ad totius philosophie cōpendium utlissima est hec speculatio/in qua magnitudinis & multitudinis que duo totum orbez complectūtur & ambiant naturā discutitur. Nūq̄id abstrahēs intellectus dum hec agit ociosus est aut inutilis per quem animus honestarum artium gradibus ad thronum consummate philosophie conscedit? Multitudinem ergo que potentia sui in infinitum crescit: sicut econtra magnitudo decrescit in infinitū bimembri divisione partitur dum eam nūc simpliciter & perse nunc ad aliud relatam continetur: alteram demandans arismetice: alteram musicē pleno iure reseruās. Magnitudinem quoq; secat in duas species: alteram immobilem subiiciens geometris alteram scilicet mobilem his qui astrorum et celestium scientiam profitentur. ¶ In his vero quattuor speciebus mathesis: id est doctrinalis tota consistit: & quasi quattuor philosophie limitibus mundane sapientie perfectionem assequitur. Primus itaq; gradus est ab arismetica numerorum virtutem mutuare. Secundus proportionū gratiam a musica trahere. Tertius optinere scientiam a geometria mēsurarum. Quartus idemq; nouissimus veram positionem syderum assequitur: & vim celestium perscrutatur. Eorum vero qui scientiam profitentur astrorū alii opinionis errore prolabuntur ad fabulas/ in quo deprehendit & igitur. Alii sola imaginationis virtute contenti sunt/ quid verum sit doctiorum iudicio reseruantes: satis agentes sibi dummodo veri similitudinem teneant: vtrosq; alterutra astrologia eruditio sine recipit professores. Sunt alii qui in professione astrorū veritati quidem inuigilant: eo solo cōtentī: si positionē verā motumq; syderum/ rationēq; signorum celestium veraciter assequuntur.

¶ De differentia mathematicae doctrinalis & mathesis reprobate: & traditione mathematiconum/ & erroribus eorum.

Capitulum. XIX.

Verum quia probabile est celestium aliquam esse virutem: cum & in terra nō credatur aliquid gigni: qđ a manu opificis dei/bonum aliquē non sortiatur effectū: qui curiosiores sunt celestium potentia inuesti

Philosophia.

Arismetica.

Musica.

Geometria.

Astrologia.

Mathesis.

De docētibus
astrologiam.

Astronomia. gant:& de singulis que in sublunari globo proutenunt astrono mie sue regulis nituntur reddere rationem. Est autem astrono mie nobilis & gloria scientia: si clientelā suam intra moderationis metas cohibeat: quā si licentiori vanitate excedit / non tam philosophie species q̄ impietatis decipula est . Et quidem multa sunt mathesi doctrinali & diuinatorie mathesi cōmuniā: sed dum diuinatio/sobrietatis mēsuram excedit toto dissidens fine non instruit/sed suum dedocet professorem: q̄ enim zonas partiumtur/parabellos disterminant:cum signis suis obliquant zodiacū:q̄ orbē fere totum coluris cingunt:q̄ laborem metiuntur planetarum:q̄ planem nullius erroris participem faciunt:q̄

Pol° articus a polo artico ad antarticum axem inducunt:q̄ signa per gradus Antarticu & puncta diuidunt:q̄ orientium et occidentium signorum & si axis. derum proportionem tenet utriq; cōmune est: vtraq; tamen in eo phisicis acquiescit:q̄ teneritudinem subtilium corporum in quasdam sectas vias et circulorum inter capedines non estimat dissipari. **A**sserunt quoq; cōmuniter/solem caloris auctore esse: humorumq; augmentum & defectum (quoniam id sensus probat) motui lunari accōmodant:& in hunc modum plurima.

Mathēsis. **C**eterum mathēsis que futuronum pollicetur iudicium/phisic peace (vt predictum est) trahēs originem ultra progreditur: & elationis sue temeritate in prerogatiuam eius prorumpit qui

Astrologus. stellas numerat: quarū ipse nomina solus:signa:potestates:cur- Signorū na- sis: loca:tempora nouit: quoniam hoc ipsum astronomie sue be neficio sibi astrologus repromittit: tantoq; longius a via verita-

De planetis. tis aberrat quanto ad eam irrūpere turridius moluntur. **S**i- tura sīm aliq; gnorum ergo naturam reuolentes prout eam forte nouerat:

dum in stellis comparibus fluctuarent. Alia dicunt masculini generis/alia feminini: essentq; forsitan multiplicata per sobolē:

De cōditionib; saturni. nisi quia dissociata locis in coitu conuenire non possunt. **P**la-

netarum quoq; consilia quoniam & orbis moderatores eos ha-

bent diligenter explorant: quod ex affectione eorum & motu/ & applicatione vnius ad alterum choreisq; stellarum facile est

De cōditionib; iouis. inuenire. **S**aturnus ergo quia frigidus est & senex/gravis est & nocivus:& de natura maliciam/morositatem contrahit ab

estate. **O**mniibus ergo inimicus vix suis etiā scolaisticis parcit. **S**uccedit ei iupiter econtra propitiis & salubris:tanteq; be-

nignitatis in omnes:vt nec de malicia patris:nec martis feroci-

tate subiecti/ quemq; offendat/nisi forte & ipse in orbis subiecti
 dispendia stationarius factus sit: retrogradus ve/ aut adustione
 miserabilem patiatur. **C**Mars ferox naturaq; indomitus om-
 nes preter scolasticos suos persequitur: mitigatur tamen inter-
 dum iouis accessu vel veneris: quonia & ipsa propitia est & be-
 nigna. Mercurius vero talis est: qualem vicini planete permis-
 senint: cum & ipse conuertibilis nature sit: potentioribusq; cohe-
 reat. Vnde pleriq; eum presulem eloquentie opinantur: eo q; il-
 la iuncta sapientie plurimū proficit: malicie sociata noceat pluri-
 mum. Hec quidem & si non docuit: sectam tamen erroris attin-
 git lucanus: cum timorem vrbis describeret: bellumq; civile ne-
 cessariis astronomie argumentis ineuitabiliter appropinquan-
 te cesare futurum denunciaret. Innuit enim poeta doctissimus
 si tamen poeta dicendus est qui vera narratione rerum ad hy-
 storicos magis accedit: illi⁹ maliciā irrefragabiliter adimplen-
 dam: qui solus in throno domicilii sui residebat. Et licet figulus
 parcarum consilia discutiat/ mentemq; stellarum: corporum ta-
 men que videntur nōdum plenam noticiam tradidit: cum in to-
 ta mathematicorum domo adhuc non sit questio expedita: an
 ex elementis sydera constent: an ex quinta essentia quam aristotiles
 introducit. Nam quod eis obiiciunt pueri mollia sint/
 an dura: & si quid eiusmodi est: etiam audire dēdignātur: quis
 aliquos famosos & suo iudicio sapientes: in talibus viderim mi-
 serrime laborare. Expediunt tamen: & suis rationibus probant
 quid fata deliberent: & deprehensa voluntas syderum quem in
 sublunari globo sortiatur effectum. **C**Et forte sententia numi-
 nis irrita est: quam non mathematicus profert. Ait ergo. Quod
 cladis gen⁹ o superi quā peste paratis Seuiciam? extremi mul-
 tonim tempus in vnum Conuenere dies/ summo si frigida ce-
 lo. Stella nocens nigros saturni accenderet ignes. Deualeo-
 neos fudisset aquarius imbres. Totaq; diffuso latuisset in equo
 re tellus. Si semini radiis nemeum phebe leonem. Nunc
 premeres toto flueret incendia mundo. Succēsusq; tuis flagras-
 set curribus ether. Hi cessant ignes tu qui flagrāte minacem.
 Scorpion incendis caudachelasq; peruris. Quid tantū grādine
 paras: nam mitis in alto. Iuppiter occasu premitur venerisq; sa-
 labre. Sydus hebet: motuq; celer cilleni⁹ heret. Et celū mars so-
 lus habet cur signa meatus. Deseniere suos mundoq; obscura-

De cōditioni-
bus martis.

De cōditioni-
bus mercurij.

Pleriq; pu-
tati mercuriū
deū eloquētie.

Lucanus.

Lucan⁹ in pri-
mo lib. quasi
iuxta si.

feratur. Ensiferi nimium fulget latus orionis. Imminet armatum rabies ferriq; potestas. Confundet ius omne manu: sceleris nefando. Nomen erit virtus multosq; exhibet in annos. Ecce ex qualitate planetarum: expositione signorum et concursu causarum q; manifestus belli ineuitabilis sequatur euentus. Hoc etenim ad artis traditioneꝝ plurimum spectat: ut de naturali vel causalí constet domicilio planetarum. Omnes siquidem preter solem et lunam qui soli singulis contenti sunt duobus domiciliis gaudent: naturali scilicet & accidentalí. Naturale quidem cuiq; domicilium est: in quo quisq; creationis sue principiū habuit: si tamen genelliaci consentiunt eos a domino esse creatos. Lune igitur domicilium cancer est: leo solis: mercurii virgo: librae veneris. scorpio martis. sagittarius iouis: saturni capricorni et hoc naturaliter. Casualitur vero saturno cedit aquarius: pisces ioui: aries marti: veneri taurus: in mercurii sortem gemini cedunt. Luna vero commoda est: quam cum aliis stellis quicq; illi garriant: creauit deus vt preeſset nocti. ¶ Quid enim de sole dedicā qui dux & princeps est et moderator luminū reliquoꝝ. Eum vtq; reclamantibus omnibus his planetariis non timeo bonum & necessarium profiteri: cum et diem videntibus cunctis illustret: temperet orbeꝝ: anni tempora diuidat: inducat rerum vicissitudines: & alia plurima que nunc longum est enarrare. Sed licet multarum utilitatum in eo & in ceteris cause resideant: ipsorum tamen et omnium que recte sint/ una est: & prima causa que mundum fecit proprie maiestatis potentia: euq; sapientie sue virtute & imensitate formavit & firmavit: & vt etiam substantiam q; formam conferret/ sola inducta est bonitate.

Planetarum
domicilia na-
turaliter.

De lune crea-
tione/ r ad qd.
De sole.

Mathematici
Planetarū.

¶ Verū mathematici vel planetarii dū pfessionis sue potētiā dilatare nituntur in erroris & impietatis mendacia perniciosissime corruunt. Nec cuiuscumq; artis regula seruatur illesa: nisi dum infra proprii generis ambitum cohibetur: presertim cum iuxta sapientem frequens sit aliquid extra regulā inueniri. Ois enim regula alicui generi rerum accommodata est. Si vero traducatur ad aliud: statim in veritatem impingit obnoxia falsitati. Si ergo mathematici probate matheſeos. id est doctrinalis essent fine contenti: & veram assequi possent positionem stellarum: & ex signis suis sobria eruditione fm̄ quod naturaliter proveniunt qualitatem prescire temporum/ & speculationis sue iocundissimum carpere fructum. Cum vero dilatant philateria

sua & magnificant fimbrias: dū constellationibus & planetis nū
mū virtutis ascribunt: eis nescio quā auctoritatem operum
ascrībentes in creatoris prorūpunt iniuriam: & dum celestia
que tractant ad sobrietatem nō sapiunt. iuxta apostolum stulti
fiunt. Vide in quātam erroris abyssum ab ipsis celestib⁹ cadant
Cōstellationibus suis ascribunt om̄ia: tu videris an ei fiat iniur-
ia qui fecit celum et terram: & omnia que in eis sunt? Deinde
eam constellatio rebus necessitatē indicit: vt arbitrii perimat
libertatem. An & hoc recte/ tecum delibera. ¶ Ad tantam de-
niq⁹ quidam peruenere vesaniam: vt ex diuersis stellarum posi-
tionibus dicant imaginem ab homine posse formari: que si per
interualla temporum & quadam proportionum ratione in cō-
stellatiōe seruata formetur: stellarum nutu recipiet spiritum vi-
te: & consulentibus occulte veritatis manifestabit archana. Et
licet quandoq⁹ que honestavel recta sunt: vt se in loco mūdo vel
le seruari vel solum deum quando aliquid queris precib⁹ & mu-
neribus inuocādum precipiat: maligni tamen spiritus hāc esse
fallaciam certissimū est: qui vt min⁹ caureatur innocentie v̄l iu-
sticie precepta plerūq⁹ videtur afferre. Hanc quidē idolatrie spe-
ciem esse / fidelium null⁹ ignorat. ¶ Longe vero cōmodius in
celum ascendunt astrologi: qui achademicū more quicquid
eis occurrit pbabile suo iure defendūt. Itaq⁹ qdā eorū motu quo-
dā irrationabili planetas aduersus aplane niti contendunt. Alii
auctore aristotile eosdē cum firmamēto ferri profitentur: quorū
neutrum teste mineio astrologie regulis invenit aduersum.
At genelliaci dum ad diuinationem scientie celestium nimis
insistunt tam iporum celestium q̄ dei noticiam perdidēnt.
Qui tamen inter eos suum cōmodius excusare videntur erro-
rem: cum plotino auctoritatem operum non detrahunt creato-
ri: sed semel & simul ab eo legem asserunt institutam quā null⁹
vnq⁹ conatus evacuat: cum omnia que disponit futura sunt: vt
preuidit. Quod forte papinius intellexit cum diceret. Incipit
ex alto graue: & immutabile sanctis pondus adeſt verbis: & vo-
cem fata sequuntur. Ab eo ergo sua potestas attributa est singu-
lis creaturis: in quibus non oportuit celestia locū tenere nouissi-
mum: & que digniora sunt aliis habere minimū potestatis. Eis
itaq⁹ quantum voluit contulit: qui & si sibi retinuerit operis pri-
cipatum: signorum illis ad minus indixit obsequium. Vnde &
si non sepe faciant opera signorum tamen auctore deo exhibēt
ministeria. Hinc forte illud. Celi enarrant gloriam dei: & opera ps. xvij.

Rom. i.
Mala q̄ proce-
dunt a mathe-
maticis.

Astrologi-
laus.

Polícratíci de Curialiū nugis.

manum ei⁹ anunciat firmamentum. Nec mirū cum & aues & alia plurima institutione dei: & nature beneficio quedam futura signis preueniunt. ¶ Si igitur celestia signa sūt rerum que proculdubio venture sunt necessario: cum eas immutabilis dispositio ordinauerit: quid prohibet ea que celestium prenunciatur iudicio sciri ab homine & homini inuticem iudicari? Signa siquidem hominibus data sunt ad eruditionem: non illis qui celestium consciī secretorum nullis indigent signis.

¶ Quidētia rerū naturā non perimit: neq; series rerū imutat prouidentiam. & q; libenū arbitrium manet cum prouidētia.

Capitulum. XX.

DRobabilita quidē sūnt hec que proponim: sed tamen nemini venenum hic sub melle latet. Fatalem etenī quandam necessitatē rebus imponunt sub pretextu humilitatis & reverentie dei: timentes ne forte ipsi⁹ evacuetur dispositio nisi rerum euentus necessitas comitetur. Preterea priuilegium diuine maiestatis irrumpunt scientiam vendicantes que tempora preuideant & momenta que filii testimonio: patris reseruata sunt potestati. Adeo quidem: ut abscondita sint ab oculis eorum: quibus dei filius quecumq; a patre audierat patefecit. Deinde mentes hominū tumore elationis extollunt: aut desperationis pusillanimitate prosternunt/dū vel vitam diuturnam: aut mundi prospera deiitiendis promittunt: vel econtra imminentia fata aut seculi aduersa minantur erigēdis. Certe superiorem timoris/vel inferiorem spei molam quibus fidelis anima in area mudi teritur tollere prohibētur. Tollunt tamen tam in suam & clientele sue permitiem: q; in cōtumeliam prohibentis. ¶ Verum sicut series rerum dei prouidentiam non imutat: sic & eterna dispositio/rerum naturam nō pertinet. Neq; enim homo non peccare non poterat: quia eum deus prenouerat peccatum: aut quia ille non peccare poterat/etū peccatum dominus ignorabat. Neq; nō mori posse nesciebat eo q; erat peccati merito moriturus: neq; eum mori necesse erat quoniam hoc dominus presciebat. Factus est igitur quodāmodo immortalis proculdubio moriturus: & mortem culpa attulit quam nature conditio non intexit. Esetq; ab ea immortalitate qua non mori poterat in eam qira mori non posset transferendus: nisi culpa inobedientie precisa iustitie semita/tāte glosrie aditum pro tempore preclusisset. Itaq; peccare & non peccare potuit: mera preditus libertate arbitrii: qui nulla dispositiois

Mota q; mala
comittat diui-
nantes.
Actuū. xj.